

Jacek Przeniosło, Roman Rybicki, Anna Żurowska, Andrzej Jagodziński

Grójec, woj. warszawskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 244-245

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Drugim ważnym elementem było uzyskanie pełnego rzutu muru kamiennego usytuowanego równoległe do wschodniego muru 1-go zamku, tj. między nim a wieżą. Okazało się, że ubiegłoroczne przypuszczenia, iż odkryto bramę są mylne. Jest to jeszcze jeden mur o charakterze obronnym, przy budowie którego zastosowano również łuki konstrukcyjne, których wewnątrz zostało inaczej rozwiązane niż przy poprzednim murze obronnym dostawionym do wieży. Dolną część łuku wypełniały luźne kamienie, natomiast w górnej znajdowała się warstwa kulturowa oraz przemieszana ziemia. Między tymi murami stwierdzono dwa poziomy użytkowe dziedzica, jeden w postaci doskonale zachowanego bruku kamiennego i ścieków, a drugi stanowiły duże fragmenty posadzki ceglanej odkryte w różnych punktach wykopu. Na obu poziomach użytkowych stwierdzono wyraźne ślady pożarów, które musiały ogarnąć ówczesną zabudowę. Jeden z nich, który orientacyjnie możemy datować na przełom XIV/XV w. spowodował zniszczenie muru ceglaneanego usytuowanego równoległe do północnego lica wieży i dostawionego do obu murów obronnych. Mur o szerokości 60 cm związany był zapewne z zabudową gospodarczą wewnątrz dziedzica.

Układ nawarstwień odsłonięty poniżej wskazuje, że budowa obu murów obronnych oraz muru ceglaneanego, mimo dostawienia go do nich, przypada na ten sam etap prac budowlanych, z tym że mury obronne zostały posadowione znacznie głębiej, a mur ceglanean na warstwie próchnicy, która zdecydowanie rozdziela nawarstwienia niższe związane z 1-szym zamkiem i wyższe powstałe podczas użytkowania 2-go zamku. Stratyfikacja obiektu poniżej owej próchnicy, mająca zasadnicze znaczenie dla określenia zabudowy pozostającej poza obrębem 1-go zamku, tj. rycerskiej wieży mieszkalno-obronnej, będzie przedmiotem przyszłorocznych badań.

Prace przyniosły dalsze bogate zbiory materiałów zabytkowych, głównie szczątków kostnych, ceramiki oraz około 1500 przedmiotów z żelaza, brązu i kości.

Badania będą kontynuowane.

GROJEC
woj. warszawskie

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadzili dr Jacek Przeniosło,
mgr Roman Rybicki, mgr Anna Żurowska

i mgr Andrzej Jagodziński. Finansował
IHKM PAN. Domniemane grodzisko śred-
niowieczne.

Badania metodą elektrooporową prowadzone były na wzgórzu
w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła parafialnego. Wykonano 4 profile
w północnej partii kościoła.

W wyniku wstępnego rozpoznania archeologiczno-geofizycznego,
na podstawie występujących anomalii, udało się prześledzić skupiska
śladów konstrukcji oraz przypuszczalnego wału grodziska.

IŁŻA
woj. radomskie

patrz
wczesne średniowiecze

INOWŁODZ
woj. piórkowskie

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Warszawie

Badania archeologiczne prowadził mgr Włod-
mierz Peła. Badania geofizyczne prowadzili
mgr inż. Jerzy Grodnicki i mgr inż. Andrzej
Iciek. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybu-
nalskim. Trzeci sezon badań. Zamek śred-
niowieczny /XIV-XVII w./.

Badania archeologiczne skoncentrowane były na dwóch odcinkach.
Pierwszy z nich miał na celu wyjaśnienie pochodzenia i funkcji tzw. mu-
ru-grobli /?/, zlokalizowanego w roku poprzednim od strony południowej
zamku poza zewnętrznymi umocnieniami fosy. Wykop IV o powierzchni
50 m² założono po zachodniej stronie wykopu III równolegle w miejscu
gdzie spodziewano się natrafić na zakończenie muru-grobli /?. Pod-
czas eksploracji natrafiono na zniszczony mur - rozwleczony kamień za-
legał nad krawędzią zewnętrzną fosy i w wypełniku fosy. Mur-grobli /?
rozszerzał się w miejscu połączenia z pomostem wyjazdowym z zamku.

Przebieg drogi dojazdowej przebadano metodą geofizyczno-elektro-
oporową. Połowa analiza wyników badań potwierdza istnienie na dłuż-
szym odcinku, około 50-60 m muru o kierunku południowo-wschodnim.